

Babelstårnet og Pinseunderet

Opgave 1:

Læs i gruppen de to bibelske tekster herunder om: Babelstårnet og Pinseunderet

BABELSTÅRNET

1. Mosebog, kapitel 11, vers 1-9

Hele jorden havde samme sprog og samme tungemål. Da de brød op mod øst, stødte de på en dal i landet Sinear, hvor de slog sig ned. De sagde til hinanden: »Kom, lad os stryge teglsten og brænde dem hårde!« De brugte tegl som sten og asfalt som mørtel. Så sagde de: »Lad os bygge en by med et tårn, som når op til himlen, og skabe os et navn, for at vi ikke skal blive spredt ud over hele jorden.« Herren steg ned for at se byen og tårnet, som menneskene byggede. Så sagde Herren: »Se, de er ét folk med samme sprog. Når de begynder at handle sådan, vil intet af det, de planlægger, være umuligt for dem. Lad os stige derved og forvirre deres sprog, så de ikke forstår hinanden.« Så spredte Herren dem derfra ud over hele jorden, så de måtte holde op med at bygge byen. Derfor hedder den Babel, for dér forvirrede Herren sproget på hele jorden, og derfra spredte Herren menneskene ud over hele jorden.

PINSEDAG

Apostlenes Gerninger, kapitel 2, vers 1-13

Da pinsedagen kom, var de alle forsamlet. Og med ét kom der fra himlen en lyd som af et kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset, hvor de sad. Og tunger som af ild viste sig for dem, fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. Da blev de alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale på andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at sige. I Jerusalem boede der fromme jøder fra alle folkeslag under himlen. Da nu denne lyd hørtes, stimlede folk sammen, og de blev forvirret, fordi hver enkelt hørte dem tale på sit eget modersmål. De var ude af sig selv af forundring og spurgte: »Hør, er de ikke galilæere, alle de, der taler? Hvordan kan vi så hver især høre det på vort eget modersmål? Vi parthere, medere og elamitter, vi der bor i Mesopotamien, Judæa og Kappadokien, Pontus og provinsen Asien, Frygien og Pamfylie, Egypten og Kyrene i Libyen, vi tilflyttede romere, jøder og proselytter, kretere og arabere – vi hører dem tale om Guds storværker på vore egne tungemål.« Alle var ude af sig selv, og i deres vildrede spurgte de hinanden: »Hvad skal det betyde?« Men andre spottede og sagde: »De har drukket sig fulde i sød vin.«

Opgave 2: Forvirring og forening

Begge fortællinger handler om sprog og det at kunne tale sammen.

Hvad sker der med menneskenes sprog i fortællingen om Babelstårnet?

Hvilken betydning har det?

Hvad sker der med sproget hos de mennesker, som er forsamlet i pinsedagenes sprog i fortællingen om pinseunderet?

Hvilken betydning har det?

I kristendommen hænger disse to fortællinger sammen.

Hvad er sammenhængen mellem de to fortællinger?

Når I kommer hjem fra ARKEN

I har nu besøgt Michael Kviums udstilling *Cirkus Europa* på ARKEN. Her så I et værk, der ifølge på ARKENs udstillingskatalog referer til de to bibelske tekster I har læst. Nemlig fortællingen om Babelstårnet og Pinseunderfortællingen.

Hvilket værk var det?

Hvad bestod det af?

Hvad siger værket jer?

Hvilken betydning har det haft for jer at kende de to bibelske fortællinger, da I besøgte Museum ARKEN?

Kirken som et skib

Det sted i kirken, hvor kirkegængerne sidder, kaldes "skibet". Det gør det, fordi man kan sammenligne menigheden med nogle, der er på rejse sammen, som man er det på et skib. Et skib er i bevægelse et bestemt sted hen. Når man er på et skib sammen, kan man også tale om "at man er i samme båd", dvs. at man alle først og fremmest er mennesker og at alle oplever både gode og dårlige dage. Men at alle også har de samme livsvilkår, fx at man først er barn, bliver ung, voksen, gammel (hvis man lever længe nok) og til sidst dør.